

Μαυρὸ Τείχος (Κόμης) -

Ὁ κόμης τῶν τειχέων.

424 B. Bury

Ὁ ἀνωμαλοῦχος αὐτοῦ ἀποκαταλάττει
Κυριόπορον φησὶ δὲ ὁ ~~δοξολόγος~~ τῶν
τειχέων δις (71522, 77212) ἀγχαρὺς ὁ

Imperial
Admini-
strative
System
in the 9th
century

τῶς κόμης (7142, 7284, 73121, 75220),
τὸ δὲ φανερὸν ὅτι ὁ βασιλεὺς τῶν τειχέων
ὁ φολὺς ἡ αὐτὸν ἐν ταύτῃ γενόμενον

British
Academy
Supple-
mental
Papers
No. 1

βασιλεὺς -- καὶ Θεοδόσιος -- ἡμεῖς.
Th. Uspenski 119 καὶ ἐν De Cerimoniis
Kempflich Porphyrogenitus, A. Bekker
vol. i, Bonn 1829 67.

ὁ φολὺς ἀποκαταλάττει τῶν τειχέων

1911
2 67-68

Cont. Th. 175, 398 De Cerimoniis 29521 (sic)
τῶν βασιλικῶν τακτικῶν, ed Bekker, vol. i Bonn 1829
444-508 46414.

Ἡ δὲ αὐτὴ ἀναφέρεται ἐπὶ τοῦ Γενερίου (5), ὁ παρ
ἡμεῶν εἶναι ἐν τῇ βασιλικῇ Μυχαῖ.

εἶναι ὁ φολὺς ἀρχαιοτέρως ἐποχῇ.

τὸ 718-19 συναντῶμεν αὐτὴν ἀρχὴν τοῦ τειχοῦ

(Theoph. 401, τειχῶν Niceph. Patr. 565)

Ὁ ἀνατολὴ Anastasius ἔχει ἐν τῇ ἐκδορῇ τοῦ
Θεοφάνους ~~comitem~~ Titichei (sic) ed de Bonn
259.

τὸ φησὶν ὅτι γενόμενον αὐτὸ τῷ τείχει, πρὶν δὲ πολεῖν

τὴν φρουρίδα καὶ διαφάσκειν ἐν τῷ ἴφοντι.
 ὅτι τὰ τείχη τῆς πόλεως, ἢ τὸ
Μακρὸν Τείχος τοῦ Ἀνατολίου

ὅτι τὰς δὲ ἀναφύεται ὡς ἐν ἑτέρῃ,
 καὶ οἱ ἐν τῇ β. περιείχοντες δὲ ἐν περιφύσει
 τὴν ἀποδύκην φάκριν, τὸ ἐνικὸν ὅπως
 τὸ τείχος, τὸ δὲ ἀποδύεται ἀναφύεται
 ἀπὸ τῆς κοίτης πηγῆς τοῦ τοφίου | Μ.
 μινφόρου, δὲ ἀναφύεται ὡς τὸ Μακρὸν Τείχος,
 ὅχι τὰ τείχη τῆς πόλεως
τὸ Μακρὸν Τείχος ἐκείνο καὶ τὰ Μακρὰ

Τείχη (cp. De Booz *Topogr. des Theophr.*, p. 655)
 τὰ τείχη τῆς πόλεως τὰς ἐν τῇ ἀνατολικῇ
 ἐκείνῃ τὸ τείχος τῆς πόλεως ἢ χερσὶν |
 τὰ τείχη τῆς πόλεως.

Καὶ ἄλλοι δὲ οἱ ἐκείνους ὅτι ὁ ὅπως τῶν
 τειχῶν οὐκ ἐστὶν τὸ Μακρὸν Τείχος
 Μετὰ τῶν ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἀνατολικῇ
 ἀνατολικῇ ὁ Κινδὰμα ἰβν Γαΐφας (ἐν
 Bibl. geogr. Arab. vi 1889 σ. 196-9) δὲ οὐκ
 καταγγέλλει τὸ τῶν τοφίου τῶν τειχῶν

Ἀλλὰ μετὰ τῶν ἀνατολικῶν, ἀναφύεται δὲ οὐκ
 ὅπως Ταφλά ἀναφύεται, ὅχι τῶν
 ἀνατολικῶν | ὅχι τῶν ἀνατολικῶν τείχων,

⁹δρδφου δ'δοιφεραν ειναι τον κυριευον-
τα (De goeje 77) 423
... (De goeje 77) ... (De goeje 77)

Die Genesis der byzantinischen Themenverfassung, in Abhandlungen der Königl. sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften, Phil.-Hist. Cl., xviii 1899, S. 86) τὸ ὄνομα τὸ Μακρὸν Τίχον.

[illegible]

ὁ γέλγος γέρει, 88, ἐν τῷ πατρὶος τοῦ Χριστοῦ
 νῦν, ἐν τῷ αὐτῷ τῷ διαφύρῳ)
 οὗτος ὅπως, ἀναφύβῳ, ἔχει ἄδινον ἐν τῇ διαφύρῳ
 ἐν τῇ γράμμῳ, ἡ πῶς ἡν δόλινος τῷ
 ἐν τῇ διαφύρῳ ἡν ἐν τῇ χείρῳ τοῦ
 χον τῷ πῶς, μέχρι τῷ βασιλείῳ
 ἐν τῇ διαφύρῳ ἡν ἐν τῇ χείρῳ τοῦ
 ὁ ὁ Ὑσπενσκι ἐν τῷ πῶς, ὁ πῶς τῷ Kudâma ἡ
 ἐν τῇ διαφύρῳ Tafla οὐχ ἐν τῷ τῷ ὁ πῶς

Εισαγωγή | Ταβλα συγχρητισμού | ο τον υποψύτ

4
Τελχών. (Op. cit. 181)
424. ~~ὁ~~ ὁ ὕψενσκι ὅτι ὁ γελζερ σαρκελῆσται τὰς
σπουδαῖα κείνην ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Λουβλινίαν
αὐτοῦ, σκελινῶς τὴν ὁδὸν.

Ἔς τὰς Nov. 16 (p. 114) συνελθόντες ἀφωγατοῦχοι
ὁδοφάδοι ἐκείνου ὁ ~~βινδριος~~ τοῦ Μαυροῦ Τελχῶς
(Μάγλιος 535 f. 2).

Ἔς τὰς Nov. 25 (ἐνφορεσθέντας ὁδούς) τὰς ἀρχαίας
παράδοξας, ὅτι ἵσαν δύο βινδριοι τοῦ f. u.,
ἐν ἀρκελῶντος ὁ ἕκτος πογγιζινός (σ. 1110). ὁ Λου-
βλινιανός ἐκ τῆς Ματαγνῆς αὐτῆς ἐν τὰς δύο ἀ-
φωγατοῦχοι, (ὁ δὲ ἐν τῇ νῦν κωδικοῦνται
τῶν Τελχῶν ~~πρᾶξις~~ Λουβλινιανῶν ἐν τῇ Θράκῃ (σ. 171)).

Τὰ κείνην αὐτὴ τὰς ἐνφορεσθέντας νὰ σαρκελῆσται
ὅτι ἡ σαρκελῆσται τῆς τῆς τοῦ Μαυροῦ Τελχῶς τῆς
σπουδαῖας ἐκείνης ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἐκείνης ἐν τῇ
Θράκῃ, ὅτι ἐκείνη τὸ Τελχῶν.

ὁ πογγιζινός ὁ ἀρκελῶντος κωδικοῦνται, ὁ κατέστη
ἐν αὐτῇ ἵσαν βινδριοι τοῦ Praet. Prefect τῆς A-
ralogῆς τῆς Mag. Mil. per Thracias.

Δυστυχῶς ἐκείνη γοῖται ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ Τελχῶς
ἵσαν ἀδόξος τοῦ Λουβλινιανῶν σαρκελῆσται, ὅπως βιβλίου
ἐκ τῆς comes primi ordinis.

Καὶ ὁ Κυνάμα ἔχει ἀδύνατον κείνην τὴν ἐσαρχίαν
αὐτὴν ὁ φοβέσθαι τὴν τὰ δέματα, ἔχει ὅπως δύναιται
ὁρίσθαι αὐτὴν ἐν τῇ σαρκελῆσται χυρίσθαι ἀπὸ τῆς Θρά-
κῃς.

Καὶ ἐκ τῆς τῆς Λουβλινιανῶν κείνην διαγινώσκου καὶ δὲ

